

בס"ד יי אייר ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 19:14
 צאת השבת - 20:05
 רבנו תם - 20:59
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1207
 @ ביום רביעי יד' אייר "פסח שני" - לא אומרים תחנון.
 @ ביום רביעי הילולת רבי מאיר בעל הנס זיע"א
 @ ביום רביעי סוף "ברכת הלבנה" כל הלילה.



אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י



פפטידון: "זכהנים הלויים" (יחזקאל מד')
השבת כה' לעומר,
פרקי אבות - פרק ג'

פרשת אמור

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21:30

מעייני הפרשה:

- ↔ דינים הנובעים מקדושת הכהנים.
- ↔ פסולי חיתון של הכהנים.
- ↔ פסולי מומים המקריבים.
- ↔ טהרת מקריבי הקורבנות.
- ↔ אוכלי הקורבנות.
- ↔ המועדים וחגי ישראל.
- ↔ דיני המנורה ולחם הפנים.
- ↔ מעשה המגדף ועונשו.

"אמור אל זכהנים בני אהרן"

נשאלת השאלה: ברור שהכהנים הם בני אהרון מה החידוש?!
 תירוץ בדרך הרעיון:

בשני בתי המקדש היו כוהנים גדולים. בבית המקדש הראשון היו 18 כוהנים גדולים ובבית המקדש השני היו 300 כוהנים גדולים.

בסך הכל 318 כוהנים גדולים שירתו בשני בתי המקדש.
"בני אהרן" - בגימטריה = 318

"ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתיו"
 רש"י שואל מה ענין מועדים ושבת?

אלא לומר שמי שמחלל מועדים מחלל את השבת ולהיפך. הגאון מוילנא אומר: יש לנו 7 ימים טובים בשנה. סוכות=2, פסח=2, ר"ה-1 (מדאורייתא), שבועות=1, כיפור=1. בכל אחד מימי החג מותר לעשות מלאכה לצורך אוכל נפש חוץ מיום הכיפורים. ולכן "ששת ימים" למלאכת אוכל נפש במועדים, חוץ מכיפור שהוא "שבת שבתיו". (ב. בר דיין הי"ו)

"הכהן הגדול - מאהיו" (כ"א, ז)

מתוך אחיו! כל גדולתו של הכהן היא בהיותו המאחד לכלל ישראל, בינם לבין עצמם ובינם לאביהם שבשמים. (רבי מנחם מנדל מקרסות)

"וכל החללו את שם קודשי..." (כ"ב, לב')

השומע ברכה מהמברך ואינו עונה אחריו אמן בכוונה, עליו נאמר (שמואל א' ב' ל): "ובוֹזֵי יְקֻלִּי". מהו עונשו? כפי שהוא נמנע מלפתוח את שערי הברכות למעלה בכוח ה'אמן', כך לא יפתחו שערי ברכותיו (זהר וילך)

"ושיר או שיה אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד"

על מי חל איסור זה? איסור זה מתייחס רק לנקבה אבל זכר מותר לשחוט עם בנו או בתו.

□ "וכל אחותו הבתולה... אשר לא היתה לאיש לה יטמא"
 נאמר "איש" ר"ת אדם נרא שמים. בהלכות צריך לדבוק כדי שלא יהיה ספק ונכשל ח"ו. "ספק" גימטריה "עמלק". ידוע שעמלק הרשע קירר את האמבטיה הרוחנית של עם ישראל כדי להכניס ספקות ובלבול באדם עד אשר לא יקבל את ההלכות. (שלמה אלביליה הי"ו)

□ "אשר תקראו אתם במועדים" (כ"ג ד')

כתוב "אתם" בלי וא"ו. לרמוז, שזמני החג הנקבעים על ידי חכמי ישראל הוא זמן החג העיקרי. ואפילו שאתם קוראים וקובעים את הזמנים שוגגים, זמנים אלה נחשבים מועדי ה'. אך לא כמו החגים שבדה ירבעם מלבו, כי זה היה חג יחיד כדי להחטיא את ישראל, ואינו נחשב מועדי ה'. (ויאמר אברהם)

□ "ואשה גרושה מאישה"
 קשה: והרי כל אשה גרושה היא מבעלה, אלא חז"ל למדו מזה, שכהן שגירש את אשתו על-מנת שתהא אסורה לכל העולם, דהיינו שתהא מגורשת מבעלה ולא תותר לכל העולם, אע"פ שאין זה גירושין, לענין איסור גרושה לכהן נקראת גרושה, ואסורה לכהן שגירשה.

□ "המוציא אתכם מארץ מצרים" (כ"ב ל"ג)
 מלת "אתכם" = 461, המילים "ארץ מצרים" = 671. ההפרש ביניהם - 210 הוא מספר רד"ו, השנים ששהו בני ישראל במצרים. זהו הרמז: המוציא אתכם - הקב"ה הוציא מספר אתכם (461) מארץ מצרים (671) ויצאנו לאחר רד"ו שנים.

□ "לנפש לא יטמא בעמיו" (כ"א א')

אין לטמא את הנפש בעמעות ("בעמו" מלשון "גחלים עוממות") ובקרירות. יש למנוע את דעיקתו של הניצוץ האלוקי בנפש האדם, אלא להלהיבו בלי הרף... (הה"ק רח"ה ז"ל מאלכסנדר)

פינת הניבים והפתגמים

יהי פְּבוֹד חֲבֵרָךְ חֲבִיב עֲלֶיךָ פְּשֶׁלֶךְ =
התנהג לכל אחד, כפי שהיית רוצה שיתנהגו אליך.
דוגמה: יְדִידֵי הַמּוֹרָה, הַפֶּסֶק לְרַכֵּל עַל מִנְהַלְךָ, שֶׁכֵּן אֵלֶּוּ הוּא הָיָה מְרַכֵּל כֶּף עֲלֶיךָ, הָיִיתָ נֶעְלָב, יְהִי פְּבוֹד חֲבֵרָךְ חֲבִיב עֲלֶיךָ.
מקור: רבי אֶלְיעָזֵר אוֹמֵר: יְהִי פְּבוֹד חֲבֵרָךְ חֲבִיב עֲלֶיךָ פְּשֶׁלֶךְ [פְּרָקִי אֲבוֹת פְּרָק ב, מִשְׁנֵה טו]. (ניבונכו)

הסירו ממשול מדרך עמי! העלון טעון גנייה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

התנהגות הצבור בעת קריאת התורה

א. מנהיגו שהצבור יושב בעת קריאת התורה, שרק השליח צבור והעולה לתורה צריכים לעמוד בעת הקריאה, וגם הנוהגים מבני אשכנז לעמוד בשעת הקריאה, מותר להם לשבת בין גברא לגברא. [ילקוט יוסף, חלק ב', ספר על הלכות קריאת התורה ובית הכנסת, עמוד קפז].

ב. כיון שהתחיל הקורא לקרוא בספר תורה, אסור לספר בקול רם, אפילו בד"ת, ואפילו בין גברא לגברא נכון להחמיר שלא יקרא בקול רם. אבל לגרוס וללמוד בלחש מותר. וכל שכן אם יש עשרה המקשיבים לקריאת התורה, וכל שכן במי שתורתו אומנותו. וכן אם קודם שפנתה קריאת התורה מחזיר פניו ומראה עצמו שאינו רוצה לשמוע קריאת התורה, מותר. ומכל מקום הלכות הוא שבכל הפרשיות ראוי למדקדק בדבריו לכוין דעתו ולשמוע קריאת התורה מהש"צ. [ילקו"י שם, קפח].

ג. אסור לאדם לצאת מבית הכנסת בעת שהספר תורה פתוח ובאמצע הקריאה, משום שנאמר "ועוזבי ה' יכלו". ומכל מקום בין גברא לגברא, ויש שם עשרה בלעדי, מותר לצאת ובפרט אם הוא נצרך לצאת. ואף שהפסיד חלק מהקריאה, אינו חייב לילך לבית כנסת אחר לשמוע את מה שחיסר בקריאת הפרשה, שלא היתה תקנת הנביאים לקרות בתורה אלא בצבור, ולא הטילו חובת הקריאה על כל יחיד ויחיד, וכל שקראו בצבור סדרו של יום אפילו אם כמה יחידים לא שמעו קריאת ספר תורה, נתקיימה תקנת הנביאים. ורק קריאת שנים מקרא וא' תרגום היא חובה על כל יחיד ויחיד. [ילקוט יוסף, הלכות קריאת התורה עמוד קצא].

ד. מה שיש נוהגים לחלק לקהל בבית הכנסת עראק וסוכרות, בשעת קריאת המוסיפין כשיש שמחה בבית הכנסת, יש למחות ביד הנוהגים כן. ויש להציע להם שידחו את הכיבודים הללו לאחר תפלת מוסף, לאחר שיעשו קידוש, ויחלקו עוגות לקהל. [ילקו"י ח"ב ה' קס"ט, עמוד קצב].

ה. הנוהגים לומר "אמת תורתנו הקדושה" בסוף קריאת התורה, לפני שיברכו ברכה אחרונה, אין למחות בידם משום הפסק, יש להם על מה שיסמוכו, שהרי אין ההפסק אלא לאחר שכבר התחיל מצות הקריאה. ומכל מקום טוב ונכון ליעצם בנחת שלא לאומרו. [ילקו"י, ה' קריאת התורה. קצב].

ו. בית כנסת שנהגו אצלם זה שנים רבות שחתן הבר-מצוה עולה לתורה לעליית שלישי, ולאחר שברך ברכה אחרונה על קריאת התורה, עומד ודורש לפני הקהל, אם רוב הקהל מבקש להמשיך במנהג זה, יש להם על מה שיסמוכו. ונכון שבעת הדרשה יסגרו את הספר תורה, ולא יסתפקו בכיסוי הספר תורה במטפחת. ואם אפשר שהקהל יסימנו כולם מרצונם הטוב בלי שום מחלוקת שמכאן ולהבא חתן הבר-מצוה ידרוש לאחר שיום מברכות ההפטרה, כמנהג רוב בתי הכנסת בירושלים, עדיף יותר לעשות כן, ותבוא עליהם ברכת טוב. [ילקוט יוסף, הלכות קריאת התורה ע"מ קצג].

ז. יש מקומות שנהגו לשורר לכבוד החתן העולה לתורה, או לכבוד בעלי ברית, וחתן בר-מצוה לפני עלייתם לתורה. ונכון לסגור את הספר תורה בעת השירה, [ולא להסתפק בכיסוי המטפחת בעת השירה]. אבל לא יארכו בשירה, ולא יטריחו יותר מדאי על הצבור. וכבר פשט המנהג בכל המקומות לומר מי שברך לעולה לספר תורה, ולא חששו בזה להפסק. ויש המאריכים מאד לחיי פלוני ולחיי פלוני וכו', וגורמים לטורח צבור. ואין לעשות כן. [ילקוט יוסף, ה' קריאת התורה ע"מ קצה].

ח. אם העולה לקרוא בתורה בפרשת עשרת הדברות הוא אביו או רבו, על הבן או על התלמיד לעמוד מיד עם עלותו לקרוא בספר תורה, לפני הברכה, שעל ידי כך ניכר הדבר שעמידתם אינה משום עשרת הדברות דוקא, ובוזה אין חשש. [ילקוט יוסף, הלכות קריאת התורה עמוד ר].

ט. צבור שאומרים שירת הים ועשרת הדברות בקול רם עם השליח צבור בקריאת התורה, יש למחות בידם.



"מכל מלמד" השכלתי"

עונשו של המקלל לעומת עונשו של המקושש

בסוף פרשתנו נאמר על איש שרב עם אדם אחר ובמהלך המריבה, קילל האחד את ה'. האנשים שהיו סביבו ושמעו קללה זו מיד תפסו את המקלל והביאו אותו אל משה ומשה שם אותו במשמר: "ויניחהו במשמר לפרוש להם על פי ה'" (ויקרא כד, יב). משה והעם לא יודעים מה דינו של האדם שקילל את ה'. על כן, עד שה' יפרש להם מה דינו הם שמים אותו במעצר.

בסוף פרשת שלח בספר במדבר נאמר שבני ישראל מצאו "איש מקושש עצים ביום השבת" (במדבר טו, לב). גם אותו העם תופס ומביא למשה, וגם כאן מניחים אותו במעצר מכיוון שלא יודעים מה דינו. בשני המקרים הללו ה' מדבר אל משה ומורה לו שהעונש במקרים אלה הוא מוות בסקילה. אולם, על אף הדמיון הרב בין הסיפורים ישנו הבדל אותו מדגיש רש"י, בשם מדרש הלכה:

ויודעים היו שהמקושש במיתה אבל לא פורש להם באיזו מיתה... אבל במקלל לא היו יודעים אם חייב מיתה או לא. (רש"י, ויקרא כד, יט ד.ה. ויניחהו). המקושש חילל שבת ועל כן דינו מיתה. דין זה נאמר כבר והיה ידוע לכל. אלא שעם ישראל לא ידע כיצד להרוג אותו. בניגוד לכך, דינו של המקלל את ה' לא הוזכר מעולם.

"אמור אל הכהנים בני אהרן"

מובא במדרש תנחומא:

"אמרות ה' אמרות טהורות", למה הקב"ה מזהיר את ישראל בשביל קדושתן וטהרתן. כיון שבני ישראל הם כה קדושים וטהורים, לפיכך עליהם להיות מופרשים מכל טומאה ותועבה יותר מכל אומה אחרת.

דברי "שערי חיים" מביא משל למה הדבר דומה: לבן מלך שאוכל מאכל גס מיד הוא לוקה בחול, אבל איש כפר פשוט אינו נוח לחלות כה מהר. כך הוא הנמשל: מפאת קדושתם ועדינותם, רגישים בני ישראל מאוד לגבי טומאה קלה שמזיקה להם, ועל כן יש להזהירם מאוד על כך.

כל יהודי הוא "מלך". כמו מרדכי היהודי בשעתו, כך כל אחד מאיתנו מקבל מהקב"ה את כתר המלך, כדי לצאת איתו לעולם, "ברחוב העיר", מתוך הכרה שאנו בני מלכים - ולא להתפעל מנסיגות העולם, אלא לגלות בו את מלכותו של הקב"ה.

מנהג 12 הלכות בשבת

הפרשה מדברת על החגים, אבל גם על יום השבת. מנהג עתיק לקרוא בשבת, קטע מתוך הפרשה שמדבר על 12 הלחמים שהיו שמים על השולחן בבית המקדש בכל שבת: "ולקחת סולת, ואפית אותה שתים עשרה חלות... ושמת אותם שתים מערכות, שש המערכת, על השולחן הטהור לפני ה'... ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני ה' תמיד מאת בני ישראל ברית עולם." התורה מצווה כאן איפוא להניח על השולחן הטהור 12 חלות, בכל אחת מהן 6 חלות. מחלקים אותם לכהנים.

איש האמן

להלן סיפור המעובד מתוך 'וכל מאמינים'.
הסיפור נשלח מבעל המעשה, אברך מבית שמש, 'צדיק שומרי אמונים' שזכה לראות בהשגחה פרטית בזכות הקפדתו כשענה אמן וכך הוא סיפר:

ביום ד' בחודש ניסן נסעתי לביתי שבבית - שמש. במהלך הנסיעה התבוננתי בנוף המלבלב שסיבי ולפתע נזכרתי: עדיין לא ברכתי 'ברכת האילנות'. הקפדתי להיות מ'זריזין' מקדימין. נפנית מהכביש למושב הראשון שהיה בזרקי. לאחר סיבוב קצר בין הבתים מצאתי את מבוקשי. לפניי ניצב בית פרטי מפואר מוקף בחצר רחבה שבה צומחים כמה עצי פרי. עצרתי את הרכב, ירדתי והתקררתי לחצר (זה המקום להוסיף שהאברך סיפר, כי בשנים האחרונות הוא זוכה להקפיד באמירת ברכות השחר בחברותא מדי בוקר). בשנה האחרונה גם התחיל לשמש באופן בלתי רשמי 'כגבאי אָמן' בבית הכנסת, שבו הוא מתפלל. רבים מהמתפללים שזיהו את החביבות שהוא רוחש לעניין, באים לומר בפניו את ברכות השחר. נושא ה'אָמן' חדר אליו עמוק לנשמה, עד כדי כך שכיום אינו מסוגל לברך ברכה אם אין מישהו שיענה אחריו אָמן.

"כאשר עמדתי לברך ברכת האילנות נזכרתי בהנהגתי זו והתחלתי לחפש בסביבה מישהו שיענה אחרי. הסתובבתי סביב החצר תוך שאני מתפלל בליבי לפני הבורא שימציא לפני יהודי שיוכל לענות אחרי אָמן".
לפתע חשתי בחבטה עזה בגב. איש גבוה ושרירי הגיח מאחוריי ולפת את ידי בעוצמה כשהוא צועק:
"תפסתי אותך סוף סוף. כל כלב בא יומו! מה חשבת? שתצליח להתחמק ממני?!". תוך כדי דיבור הוא משך אותי לתוך החצר, הושיב אותי על הרצפה. למרבה הבושה גם קשר את ידי מאחוריי באזיקון פלסטק, שלא אברח חלילה... הייתי המום. מרוב בהלה התחלתי לבכות: "מה אתה רוצה ממני?", שאלתי אותו, "מה עשיתי לך?".

"כל מה שיש לך לומר - תאמר לשוטרים" האיש אמר. "מה בדיוק גרם לך להסתובב במשך רבע שעה מסביב לחצר שלי אם לא כדי לגנוב?!".

ניסיתי להסביר לו שבסביבה כבאתי לכאן כדי לברך את 'ברכת האילנות' וחיפשתי מישהו שיענה אחרי אָמן. האיש שכפי הנראה היה נעדר מושגים בסיסיים ביהדות לא הכיר ברכה שכזו. את ה'אמן' הכיר רק מה'קדיש' שהיה אומר פעם בשנה בבית הכנסת. חמש דקות לאחר מכן נעצה לידינו ניידת משטרה. שני שוטרים יצאו ממנה וביקשו להבין את הסיפור. האיש הציג בפניהם את גרסתו. רק אז הבנתי.

מסתבר שבחודש האחרון פרצו פעמיים לביתו. לפי העדויות נראה כי מדובר במישהו שעטה על עצמו חזות דתית. עכשיו כשראה במצלמות אדם דתי שבמשך רבע שעה מסתובב סביב ביתו הסיק מיד את המסקנה: "הגנב בא לנסות את מזלו בפעם השלישית". הייתי אובד עשות, התפללתי בלבי שה' יעזור לי. הבחנתי כי אחד מהשוטרים חובש כיפה. התעודדתי מכך והחלטתי לנסות ולהסביר לו את פשר התנהגותי. שמחתי כשהאיש גילה בקיאות בעניין. הוא הכיר את 'ברכת האילנות' וגם שמע על מעלתה של מצוות עניית אמן. הוא הבין גם כשהסברתי לו את

ההידור שקיבלתי על עצמי, שלא לברך ברכה מבלי שמישהו יענה אחרי אמן. כעת כשהבין מה חיפשתי מסביב לבית, השוטר ביקש ממני תעודת זהות. לאחר שבירר זאת הוא הגיע מיד למסקנה כי משהו השתבש. לא הייתי נראה כפושע.

"נראה לי שתפסת את האדם הלא נכון במקום הלא נכון". השוטר אמר לאיש, "אתה צריך להתנצל בפניו". האיש לא ניסה להתווכח. הוא הרכין את ראשו בבושה תוך שהוא מביע את צערו. השוטר הפיג את המתח כשאמר לי, "קדימה, יש לך עכשיו שלושה שייענו אחר כך אמן, זה הזמן לברך". התחלתי לברך בכוונה. בקושי עצרתי את הדמעות. השוטרים ענו אחרי 'אמן' ועזבו את המקום. נותרתי לבדי עם בעל הבית. הוא חש אי נעימות והוא התנצל שוב. מובן שסלחתי. הבנתי שהוא טעה. האיש עדיין לא נרגע וביקש ממני להיכנס אתו הביתה.

הבית היה ענק, מפואר ושומם. התיישבנו והאיש סיפר לי מעט מקורות חייו. מסתבר שהוא אדם אמיד מאוד. ברשותו כסף רב ונכסים, אבל אף לא טיפה אחת של נחת... הוא התעניין על אודות משפחתי. הוא הופתע מאוד כשסיפרתי לו על המשפחה הברוכה שאני זוכה לגדל. עשרה ילדים בלי עין הרע.

האיש היה המום לחלוטין. דמעות עמדו בעיניו. לפתע הוא קם ממקומו, שלף מאי שם פנקס המחאות, רשם מה שרשם והושיט לי את הציף. התבוננתי והוכיתי בהלם כשנוכחתי בסכום שרשם עליו...

חמישים אלף ש"ח... התביישתי לקחת, אבל האיש אמר לי בחביבות: "זה בסדר גמור, נשאר לי עוד הרבה גם אחרי זה. קח את הכסף וקנה לילדים שלך את הדרוש לחג. תגיד להם שמישהו שלח להם את הכסף באהבה רבה... אין לך מושג כמה שאני מעריך את הזכות שזכית בה, הלואי שגם אני הייתי זוכה".

כעת לא יכולתי לעצור בעד הדמעות. הם היו דמעות של שמחה וגם של כאב, ועל יהודי שיש לו הרבה כל כך אבל אין לו כלום... נפרדנו בלחיצת יד חמימה.

מוסר השכל ומעלתה של עניית אמן:
אמר ריש לקיש "כל העונה אמן בכל כוחו (בכל כוונתו) פותחין לו שערי גן עדן" שנאמר "פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים".

אל תקרי "שומר אמונים" אלא "שואמרים אמן". וכל העונה אמן בעולם הזה זוכה ועונה אמן לעתיד לבוא. אין גדול לפני הקב"ה מאמן שישראל עונים.

מאי "אמן"? אמר רבי חנינא - **אֵל מַלְךְ נְאֻמָּן**.
אמן משורש אמונה.

אני מוֹסֵר נְפִשִי - אני מוכן למסור נפש למען אמונותי.
מכל אמן נוצר מלאך מליץ יושר שהרי **אמן = מלאך = 91** (בגימטריא).

כל העונה אמן בכוונה ראויה יזכה לאריכות ימים האותיות האחרונות במילים "זקן בא בימים" = אמן. המלה אמן מורכבת משני שמותיו של הקב"ה.

י-ה ו-ה ו א-ד ו-ל. סכום הגימטריה של שני השמות אלו הוא 91 כגימטריה של אמן.

הסביר האר"י הקדוש: כאשר המילה **קללה** נכתבת בהיפוך יוצא "**הלל ק**" כלומר כאשר משבחים את הקב"ה ומברכים 100 ברכות מידי יום כמניין האות ק. כל קללה הופכת לברכה.

"פסח שני"

יום י"ד באייר הוא "פסח שני". בזמן בית-המקדש הייתה זו הזמנות נוספת להקריב קורבן פסח עבור אלו שלא יכלו לעשות זאת בפסח הראשון.

מה קרה בפסח שני?

בשנת 2449 לבריאת העולם, ציינו בני-ישראל את יום השנה הראשון ליציאתם ממצרים בי"ד בניסן והקריבו את קורבן הפסח. על-פי הציווי האלוקי, רק אנשים הטהורים מטומאת מות יכלו להביא את הקורבן. קבוצת אנשים קטנה שהייתה מטומאת-מת באו למשה ותלונה בפייה: "אנחנו טומאים לנפש אדם. למה נגדע לבתני הקריב את קורבן זה במועדו בתוך בני-ישראל?!"

לאחר ששאל את פי האלוקים, מסר להם משה רבינו. שלושים יום לאחר חג הפסח יצויין חג הפסח השני. בי"ד באייר, אלו שהיו טומאים או בדרך רחוקה בפסח הראשון, יוכלו להקריב את קורבן הפסח כהלכתו.

מה עושים בפסח שני? כיום, כשבת המקדש לא עומד על מכונו, מציינים את יום י"ד באייר כיום שמחה ואין אומרים "תתחנון".

אכילת מצה: נוהגים לאכול מצה ביום זה. אך שלא כמו בפסח הראשון, מותר לאכול חמץ במשך כל היום.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

יש לעודד את הילד לפתיחות עם המורה. קיימת נטייה בקרב הורים לנסות לרפד את חיי ילדם ככל האפשר. בכל בעיה שמתעוררת מגוננים הם עליו, מתערבים מיידית ו"פותרים" את הבעיות עבורו. אלה אינם מניחים לו להתמודד בעצמו עם החיים. בעת מריבה עם חברים הם יתערבו ויענישו אותם בלי שאיש הסמיכם לכך, או שלחלופין - יערבו את הוריהם של אותם חברים. גישה זו "בטעות יסודה, באשר היא מחבלת בסיכווי של הילד להצליח בחיים. מורים מתקשים להסתדר עם הורים שכאלו, הנוטים להתקשר לעת ערב ולתבוע במפגיע החלף מקומות או לשנות סדרים. הם שולחים פתק תוקפני, או שבני הזוג מופיעים בהרכב מלא, ופיהם מלא הוראות למכביר בכל תחום. הורים מסורים! למה לא תניחו לדברים עדודו אותו שילך בעצמו להתלונן בפני המורה! ילדנו ידע נאמנה, שאין אנו המתווכים בינו לבין המורה, וכי הקשר שלו עמו חייב להיות ישיר.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגב" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 21:30 שיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות

לאברהם ומיטרה הקקיאן שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן עדום, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם טובה באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וטובות וירונו נחת ושלוה לרפואת מיטרה ומרים הקקיאן להבדיל לעיני שמעון בן אברהם ז"ל

ברכה והללנה

למאור וזיכיל יצחק פור שזיכו בבריות ונהורא מעליא בפרנסה טובה, אריכות ימים ושנים טוב ובנעימים הם וכל משפחתם, וכל מילי דמיטב, וירונו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם וברכה להוריהם

ברכה והללנה

מישה והנה דידיי בזכות תרומתם הקב"ה ישלח להם רפואה שלימה. אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית ויזכו לשנים טובות וברכה לכל ילדיהם להבדיל לעיני רחמים בן איבז ז"ל

כל הישועות והברכות

לניסים וטובה בכורי שתומו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלוה לרפואת הדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לעיני משה בן סולטן ז"ל

ברכה והללנה

ישראל והנה שאר הקב"ה ישלח להם רפואה שלימה. חפץ ה' בידי יצחא, יראת ה' היא אוצרים ועליהם יציץ נורם. הקב"ה יאריך ימיהם טוב ושנותיהם בעניינים וירונו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם

ברכה והללנה

למורדי נאמן בן חנה וציון ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושסי"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות ועס ובריות רחל

ברכה והללנה

לפארים ושפחה דאדיי יתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. יתבשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה וירונו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם

ברכה והללנה

רפואה שלימה לטובה בכורי בת דבורה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריה ושסי"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה ניסים

ברכה והללנה

לכוריא ומיין פריאנטי להולדת הבת יהיו רצונן שרה רבקה כאמותיה שרה רבקה רחל ולאח תזכו לחופתה שתצלח בכל דרכיה ונחת ושלוה לציון וצביה דידיי לאלהיה-דב ולימור פריאנטי

ברכה והללנה

המר בת שלום ינאי דוד בן אלנה ניסים בן חוהטו שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית. אושר ונחת ופרנסה טובה ושלוה לאריסטו בת תמר

ברכה והללנה

לעיני הצנוע והענו אריה בבאדה בן מולוק ז"ל השבוע פקדת חודשו לעיני הצנועה והענו מרסל מטודי בן רחל ושלום ז"ל ידי אייר פקדת שנתה לעיני הצנועה והענו עזיה אטיאט בן רוחמה ז"ל טי אייר פקדת שנתה

ברכה והללנה

משפחת בכורי היקרה צוות "אברהם יגב" משתתף בעצרכם במות איש החסד הצנוע והענו במלאת שנה לעיני הצנוע והענו יעקב נאמן בן חנוס ואהרון ז"ל האזכרה תתקיים אי"ה ביום שלישי יג' אייר 18:00 עליה לבית העלמין 19:15 - מנחה, דברי תורה, ערבית וסעודת מצווה בבית הכנסת "עזרא הסופר" יבנה

ברכה והללנה

לעיני הצנוע והענו שמעון ודן היים בן אברהם ושאוטק ז"ל יא' אייר פקדת שנתו לעיני הצנועה והענו מוחריי נאנאי בת שמואל ז"ל יג' אייר פקדת שנתה לעיני הצנוע והענו רחמים (ס) אנהם בן יחזקאל ז"ל יא' אייר פקדת שנתו

ברכה והללנה

לעיני הצנוע והענו רחמים דאדיי בן איבז ז"ל יא' אייר פקדת שנתו לעיני הצנועה והענה אסתר ברק בת זיר ויהודה ז"ל טו' אייר פקדת שנתה לעיני הצנוע והענו רחמים (ס) אנהם בן יחזקאל ז"ל יא' אייר פקדת שנתו

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו	אברהם יגל בן רעות הי"ו	יוסף אהרונ בן ביבי הי"ו	שלום-אבשלום רפאל בן חיים ושחיא הי"ו	שרה-ביבי לארי בת רבקה מנב"ת	חנה דוידי בת שרה מנב"ת	דינה מוסאי בת חנה מנב"ת	דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת	בטרי אישאבן בת נוצר מנב"ת	דינה לארי בת סולטנה מנב"ת	מרדכי נאמן בן חנה וציון הי"ו	שלמה לארי בן מרים הי"ו	אברהם נאמן בן מרים הי"ו	ישת מוסאי בן נהיית הי"ו	יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו	אסתר אהרונ בת גוהר מנב"ת	נהיית ישראל בת שרה מנב"ת	ירחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת	מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת	לידה הרוני בת מרי מנב"ת
------------------------	------------------------	-------------------------	-------------------------------------	-----------------------------	------------------------	-------------------------	-----------------------------	---------------------------	---------------------------	------------------------------	------------------------	-------------------------	-------------------------	------------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	----------------------------	-------------------------